

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 944/22	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
o.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	Y. S.	Czyn zarzucany: W dniu 19 października 2022 r. w Oddziale Celnym w K. woj. (...) usunął spod dozoru celnego towar przewożony w samochodzie ciężarowym marki S. o nr rej. (...) w postaci części	

		samochodowych objętych zgłoszeniem celnym o nr (...), (...), (...) o całkowitej masie 5514,447 kg o łącznej wartości 392 702 PLN, tj. czyn z art. 90 § 1 k.k.s.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>W dniu 19 października 2022 r. do kontroli celno-skarbowej na kierunku wyjazdowym z Polski na Ukrainę na przejściu granicznym w K. zgłosił się obywatel Ukrainy Y. S., kierujący samochodem ciężarowym marki S. o nr rej. (...) z naczepą marki R. o numerze rejestracyjnym (...).</p> <p>W wyniku przeprowadzonej kontroli stwierdzono całkowity brak w pojeździe towarów objętych trzema zgłoszeniami (...) o numerach: (...), (...), (...).</p> <p>Pozostałe czternaście zgłoszeń (...) było prawidłowych, a towarami objęte faktycznie znajdował się w w/w samochodzie ciężarowym.</p>	<p>Protokół stwierdzenia rozbieżności pomiędzy zawartością przesyłki a treścią zgłoszenia celnego lub uszkodzenia opakowań towarów (k. 1)</p> <p>Zeznania świadka A. F. (k. 113-114)</p> <p>Zeznania świadka K. S. (k. 114-115).</p>		
<i>o.1. Fakty uznane za nieudowodnione</i>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany,	

		jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	Y. S.	Czyn zarzucany jw.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Usunięcie przez oskarżonego Y. S. w dniu 19 października 2022 r. w Oddziale Celnym w K. woj. (...) spod dozoru celnego towaru przewożonego w samochodzie ciężarowym marki S. o nr rej. (...) w postaci części samochodowych objętych zgłoszeniem celnym o nr (...), (...), (...) o całkowitej masie 5514,447 kg o łącznej wartości 392 702 PLN.	Dowody jw. w sekcji 1.1.		
1.OCena DOWOdów			
o.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1	Wyjaśnienia oskarżonego Y. S.	Zgodnie z treścią protokołu jego przesłuchania oskarżony przyznał się do zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że nie był obecny przy załadunku towaru. Wyjaśnienia te są wewnętrznie sprzeczne i wskazują jedynie na to, że oskarżony nie obejmował swoją	

	<p>świadomością wszystkich znamion zarzucanego mu przestępstwa.</p> <p>Podkreślenie przez oskarżonego braku jego obecności przy załadunku towaru wskazuje bowiem na to, że oskarżony kwestionował swoją winę, natomiast oświadczenie o przyznaniu się rozumieć należy wyłącznie jako przyznanie faktu, że część towaru wynikającego ze zgłoszeń (...) faktycznie nie znajdowała się w pojeździe. Należy również zwrócić uwagę na to, że na zarządzenie sędziego referenta w dniu 7 grudnia 2022 r. podjęto próbę skontaktowania się z oskarżonym telefonicznie. Z uwagi na całkowitą niezajomość języka polskiego przez oskarżonego porozumienie się z nim i przekazanie mu prostej informacji o terminie rozprawy okazało się zupełnie niemożliwe. Z tego względu daleko idące wątpliwości budzi wiarygodność protokołu przesłuchania oskarżonego w zakresie, w jakim dotyczy on złożenia przez oskarżonego rzekomych oświadczeń o zrozumieniu postawionego mu zarzutu oraz władaniu w wystarczającym stopniu językiem polskim.</p>	
<p>Protokół stwierdzenia rozbieżności zawartością pomiędzy przesyłki</p>	<p>Dokument urzędowy sporządzony przez uprawniony do tego organ</p>	

<p>a treścią zgłoszenia celnego lub uszkodzenia opakowań towarów</p>	<p>władzy publicznej w ramach jego kompetencji. Niekwestionowany przez strony. Również Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania jego wiarygodności.</p>	
<p>Zeznania świadka A. F.</p>	<p>Zeznania świadka Sąd ocenił jako w pełni wiarygodne. Zeznania te są spójne, logiczne i szczere. Świadek rzeczowo udzielała odpowiedzi na pytania, na które odpowiedzi znała, nie próbowała na siłę budować odpowiedzi czy też snuć domysłów celem udzielenia odpowiedzi na te pytania, na których odpowiedzi nie znała.</p>	
<p>Zeznania świadka K. S.</p>	<p>Zeznania świadka Sąd ocenił jako w pełni wiarygodne. Zeznania te są spójne, logiczne i szczere. Świadek rzeczowo przedstawił przebieg czynności z udziałem oskarżonego tak, jak je zapamiętał, nie dążąc przy tym ani do złożenia wyjaśnień dla oskarżonego korzystnych, ani niekorzystnych.</p>	
<p><i>0.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i></p>		

Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	1.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	1.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	1.1. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	1.1. Umorzenie postępowania		

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	1.1. Uniewinnienie	I	Y. S.
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
<p>Zgodnie z art. 90 § 1 k.k.s. kto usuwa towar lub środek przewozowy spod dozoru celnego, podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych albo karze pozbawienia wolności do lat 3, albo obu tym karom łącznie. Jak wskazuje się w doktrynie, znamię czasownikowe „usuwa” charakteryzujące czynność sprawczą czynu zabronionego z art. 90 § 1 k.k.s. polega na wyjęciu spod władztwa organu celnego towaru lub środka przewozowego objętego dozorem celnym, co w konsekwencji uniemożliwia nadanie lub zmianę statusu celnego i prowadzi do uniknięcia należności celnej. Przepięstwo to można popełnić jedynie umyŝlnie w obu postaciach zamiaru, tj. zarówno z zamiarem bezpoŝrednim, jak i ewentualnym (G. Łabuda, komentarz do art. 90 k.k.s., „Kodeks karny skarbowy. Komentarz”, P. Kardas,</p>			

G, Łabuda, T. Razowski, wyd. III, LEX/el.; L. Wilk, komentarz do art. 90 k.k.s., „Kodeks karny skarbowy. Komentarz”, L. Wilk, J. Zagrodniak, wyd. 5, Legalis/el.). W braku definicji legalnej pojęcia „usunąć” celem odkodowania jego właściwego znaczenia sięgnąć należy do reguł języka potocznego. Zgodnie z definicją przedstawioną w internetowym słowniku języka polskiego PWN słowo „usunąć” oznacza: zabrać coś skądś, aby nie zawadzało lub aby zrobić miejsce, sprawić, że coś przestaje istnieć. Pociągnięcie oskarżonego do odpowiedzialności karnoskarbowej za przestępstwo z art. 90 § 1 k.k. wymaga zatem wykazania przez oskarżyciela publicznego ponad wszelką wątpliwość, że oskarżony wypełnił zarówno przedmiotowe znamię „usunięcia towaru spod dozoru celnego”, jak i tego, że działał w sposób umyślny z zamiarem bądź ewentualnym, bądź bezpośrednim. W prawie karnym skarbowym, tak samo jak w prawie karnym, obowiązuje (wynikająca z art. 1 § 1 k.k.s.) zasada nullum crimen sine lege scripta, z której można wywieść m.in., że **przestępstwo można przypisać oskarżonemu jedynie**

wtedy, jeśli wypełnił on znamiona opisane w przepisie ustawy karnej. Znamiona te oskarżony ma wypełnić osobiście, poza wypadkami przypisania mu innej przewidzianej ustawą postaci sprawczego współdziałania (art. 9 § 1 k.k.s.).

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie daje żadnych podstaw do przyjęcia, że oskarżony Y. S. swym zachowaniem wypełnił przedmiotowe znamię zarzucanego mu czynu, a wręcz wprost wskazuje, że oskarżony czynu tego nie popełnił.

Protokół stwierdzenia rozbieżności

między

zawartością przesyłki a treścią zgłoszenia celnego lub uszkodzenia

opakowań towarów dowodzi jedynie tego, że istniała niezgodność między treścią zgłoszeń (...) a faktyczną

zawartością ładunku pojazdów, którymi kierował oskarżony.

Dokument ten nie pozwala natomiast na stwierdzenie, jaka jest przyczyna owej niezgodności i kto ponosi za nią odpowiedzialność.

Znamienne, że świadek A. F. przyznała wprost, że funkcjonariusze przeprowadzający kontrolę nie dysponowali

żadnym dowodem, z którego wynikałoby, że oskarżony samodzielnie gdziekolwiek dokonał rozładunku towarów. Przyznała również, że nie wie, w jakim celu oskarżony miałby tego dokonywać i jaka mogłaby być jego motywacja. W tym stanie rzeczy należy stwierdzić, że niezgodność między treścią zgłoszeń (...) a przewożonym ładunkiem mogła wynikać zarówno z działań nadawcy towaru, jak i omyłek agencji celnej. Teoretycznie źródłem tej niezgodności mogło być również zachowanie samego oskarżonego, ale możliwości takiej wprost przeczy treść zeznań świadka K. S., który zeznał, że oskarżony okazywał mu wiadomość e-mail od nadawcy ładunku, którego treścią było przeproszenie za zaistniałą sytuację i przyznanie, że towar faktycznie nie został załadowany. Brak jest podstaw by kwestionować wiarygodność zeznań świadka czy autentyczność okazywanej świadkowi przez oskarżonego wiadomości e-mail.

Z uwagi na kierunek pytań, które na rozprawie głównej kierowane były do świadków przez oskarżyciela publicznego szczególnego podkreślenia wymaga fakt, że **brak jest jakiegokolwiek podstawy prawnej do tego, by podstaw**

**odpowiedzialności
karnoskarbowej
oskarżonego
upatrywać w tym,
że nie zadbał
on osobiście o
to, by zawartość
ładunku była zgodna
z treścią zgłoszeń
(...). Nieochowanie tego
rodzaju aktów
zapobiegliwości, a więc
swoiste zaniechanie
wypełnienia bliżej
nieokreślonych
obowiązków
administracyjnych przez
oskarżonego, **nie jest
tożsame z
wypełnieniem
czasownikowego
znamienia****

**„usunięcia” towaru
spod dozoru celnego** -
co sugerował oskarżyciel
publiczny w toku rozprawy
i o czym zdawali
się być przeświadczeni
przesłuchiwani w sprawie
świadkowie –
funkcjonariusze służby
celnej.

Stosowana przez organ
celno-skarbowy praktyka,
polegająca na
automatycznym
kierowaniu aktów
oskarżenia o czyn z
art. 90 § 1 k.k.s.
przeciwko kierowcom
za każdym razem,
gdy stwierdzona zostaje
niezgodność między
treścią dokumentów a
faktyczną zawartością
przewożonego ładunku,
bez podjęcia jakiegokolwiek
próby ustalenia, jaka
jest rzeczywista przyczyna

owej niezgodności, jest w ocenie Sądu rażąco sprzeczna z elementarnymi zasadami procesu karnego. Naraża dodatkowo na dotkliwe skutki osoby, które nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za stwierdzoną niezgodność tylko dlatego, że osoby te znajdują się niejako „na pierwszej linii ognia”, ich dane osobowe są łatwe do ustalenia, podobnie jak łatwe do przeprowadzenia są czynności dowodowe z ich udziałem. Praktyka taka – jeśli rzeczywiście, jak wskazywał oskarżyciel publiczny, wykształciła się – jest nie do zaakceptowania.

Wypada również przypomnieć, że odpowiedzialność karnoskarbowa osadzona jest na odmiennych zasadach niż odpowiedzialność administracyjna. Ta ostatnia niejednokrotnie zupełnie odrywa się od kwestii takich jak sprawstwo czy wina. Na gruncie szeroko rozumianego prawa karnego pojęcia te są jednak kluczowe i bez wykazania istnienia każdego z nich nie może być mowy o odpowiedzialności karnoskarbowej.

**1.KARY, Środki Karne,
PRzepadek, Środki
Kompensacyjne i**

środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
1.1Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
1.6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
1.Koszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
II	Zgodnie z art. 632 pkt 2 k.p.k. w sprawach z oskarżenia publicznego w razie uniewinnienia oskarżonego lub		

	umorzenia postępowania koszty procesu ponosi co do zasady Skarb Państwa, z wyjątkiem należności z tytułu udziału adwokata lub radcy prawnego w charakterze pełnomocnika pokrzywdzonego, oskarżyciela posiłkowego albo innej osoby. W tym stanie rzeczy orzeczono jak w pkt. II wyroku.
1.1 Podpis	

ZARZĄDZENIE

1. Proszę doręczyć oskarżycielowi publicznemu z (...) w P. odpis wyroku z uzasadnieniem,

2. kal. 14 dni.

J., 10 maja 2023 r.